

РЕЦЕНЗІЯ

на наукову статтю

"Artificial Intelligence Technologies in the Learning Process"

Стаття містить досить повний огляд технологій штучного інтелекту у сфері стратегічного управління. Ще з першого рядка читач відчуває, що автори добре знають обсяги міжнародних досліджень і практичних кейсів. В одну цілісну картину поєднуються феномени напрямів поєднання штучного інтелекту від алгоритмів машинного навчання до віртуальних двійників підприємств.

Особливо мотивуючим є комбінування технічних, організаційних та етичних аспектів описання застосування ШІ. Один з найпринциповіших аспектів статті – її послідовність. Автори демонструють, як алгоритми нейронних мереж з'являють приховані розвідників запаси в даних, а digital twins підприємства реально моделюють стратегії в реальному часі. Ще однією вагомою перевагою є те, що автори не обмежуються виключно технічним підходом: замість нав'язування переліку конкретних проблем, пов'язаних із кібербезпекою, алгоритмічними упередженнями чи ризиками конфіденційності, вони демонструють глибоке розуміння соціально-етичних викликів, що супроводжують використання ШІ.

Статтю варто б дещо деталізувати в розділі DSS – системах підтримки прийняття рішень через приклади – від когнітивних платформ IBM Watson до власних розробок для оптимізації KPI. На мою думку, слід було б дещо деталізувати й методологічну сторону, адже невідомо, як саме вибирали приклади, кейси й літературні джерела. Також чи існує якийсь формалізований підхід до оцінки його релевантності, особливо там, де ті чи інші приклади також подаються у гіпотезній ролі. Це дозволить читачам встановити, як релевантні й обґрунтовані отримані висновки. Ще один можливий шлях доопрацювання – посилення практичної частини. Основні джерела інформації у статті – опубліковані звіти і аналітичні огляди. Додавши невелику вибірку результатів опитування, глибинних інтерв'ю з управліннями автори підвищать практичну цінність роботи, зроблять її ближчою до щоденної реальності бізнес-практики.

Звертаю також увагу на термінологію: поняття «цифровий двійник» іноді використовується довільно, без чіткого визначення обсягу й меж застосування. Було б корисно окремо виділити короткий глосарій основних термінів, де кожне із ключових понять отримало б формальне визначення та ілюстрацію використання у контексті стратегічного управління.

Стаття відповідає тематичному фокусу журналу і містить важливі уточнення теорії та практики ШІ в управлінні. З урахуванням запропонованих доопрацювань вона може стати якісним майданчиком для подальших емпіричних досліджень і формування стандартів інтеграції ШІ у стратегію компаній.

Бірчак Олексій Володимирович